

Sygn. akt V Ca 803/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maria Dudziuk

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2024 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w L.

przeciwko Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie

z dnia 17 stycznia 2024 r., sygn. akt II C 3022/23

1. oddala apelację;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900,00 zł (dziewięćset) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia w tym zakresie do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Maria Dudziuk

UZASADNIENIE

Mając na uwadze treść art. 387 § 2¹ k.p.c. Sąd Okręgowy nie uzupełniając postępowania dowodowego i nie uzupełniając ustaleń faktycznych zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji, czyniąc je integralną częścią poniższych rozważań. Sąd Okręgowy akceptuje również zawarte w uzasadnieniu rozważania w zakresie wygaśnięcia uprawnienia do skorzystania z sankcji kredytu darmowego ze względu na upływ terminu wskazanego w art. 45 ust. 5 u.k.k. Wobec tego, iż uchybienie przedmiotowemu terminowi skutkowało oddaleniem powództwa, roztrząsanie pozostałych wskazanych przez Sąd Rejonowy kwestii, jak ważność umowy cesji czy wystąpienia przesłanek wynikających z art. 45 ust. 1 u.k.k., było zbędne.

Stosownie do treści art. 45 ust. 5 ustawy o kredycie konsumenckim uprawnienie konsumenta do powołania się na sankcję kredytu darmowego wygasa po upływie roku od dnia wykonania umowy. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy umowę zawarto w dniu 17 września 2019 r. W konsekwencji należało uznać, że termin określony w art. 45 ust. 5 ustawy o kredycie konsumenckim upłynął najpóźniej z dniem 17 września 2020 r.

W ocenie Sądu odwoławczego użyte w art. 45 ust. 5 ustawy o kredycie konsumenckim sformułowanie „od dnia wykonania umowy” oznacza wykonanie umowy przez kredytodawcę poprzez wypłatę kredytu. Również w doktrynie wskazuje się, że możliwość skorzystania z sankcji kredytu darmowego została ograniczona rocznym terminem prekluzyjnym biegnącym od dnia zawarcia umowy. Po jego upływie kształtujące uprawnienie konsumenta gaśnie (M.Grochowski [w:] K Osajda (red.), Komentarz do ustawy o kredycie konsumenckim, Wydanie 2, r. 2019, LEGALIS). Pogląd ten jest także podzielany przez znaczną część orzecznictwa (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 maja 2023 r. sygn. akt XXVII Ca 309/23, wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 maja 2022 r., XIV C 210/22 oraz wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 3 listopada 2022 r., II C 2736/22). W powołanych wyrokach sądy odwołując się do treści art. 45 ust. 5 ustawy o kredycie konsumenckim rozwały, co należy rozumieć przez dzień wykonania umowy kredytu: czy jest to dzień, w którym umowa została wykonana przez kredytodawcę (wypłata kwoty kredytu), czy też dzień, w którym została ona wykonana przez kredytobiorcę (pełny zwrot długu). Z istoty umowy kredytu wynika, że te dwa dni są rozdzielone znacznym okresem czasu - najczęściej kilku lat. W art. 45 ust. 5 ustawy o kredycie konsumenckim chodzi o dzień wykonania umowy przez kredytodawcę, czyli dzień

wypłaty kredytu. W przeciwnym wypadku unicestwiony byłby cel tego przepisu. Ma on za zadanie ograniczyć uprawnienie konsumenta rozsądnym terminem prekluzyjnym, tak aby ustabilizować stosunek prawny i aby kredytodawca nie pozostawał przez długi okres w niepewności co do rozmiaru swojej wierzytelności. Gdyby wygaśnięcie uprawnienia zależało od wykonania umowy przez kredytobiorcę (konsumenta), mógłby on przez jej celowe niewykonanie odwlekać upływ tego terminu. Nie do przyjęcia jest zaś, aby jedna ze stron stosunku prawnego mogła według własnej woli regulować rozpoczęcie biegu terminu wygaśnięcia jej uprawnienia.

Uwzględniając powyższe, stwierdzić należy, że termin określony w art. 45 ust. 5 ustawy o kredycie konsumenckim rozpoczął bieg 17 września 2019 r. (data zawarcia umowy), upływał więc najpóźniej z dniem 17 września 2020 r. Oświadczenie o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego złożone zostało 8 maja 2023 r., a zatem po upływie zawitego terminu, o którym mowa powyżej.

Już tylko z tej przyczyny powództwo oraz apelacja podlegały oddaleniu. Sąd Okręgowy uznał więc, że nie było potrzeby odnoszenia się do pozostałych zarzutów apelacji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił wniesiony środek zaskarżenia.

O kosztach postępowania w instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900 zł, na którą złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.

Maria Dudziuk